

Pica i cuscin.

Gàbin.

Eren les quatre i mitja del matí. Ja feia una bona estona que Cento "Filatà" sentia xiular el cerc pel badall de la finestra de la seva habitació. Feia un fred intens, propi de primers de gener. Tenia feina pendent al camp, però aquell dia havia decidit ocupar-lo en una de les piques diversions que li quedaven en aquell apartat, el seu mas nadiu.

Serà un bon dia per a que s'ajuntin - pensava el vell caçador mentre es posava els pantalons de pana damunt dels calçotets llargs que ja portava de tota la nit, procurant no despertar a la seva dona que encara estava dormint, damunt d'aquell matalàs de mels que anys enrere havien carriat pel vell, de llana d'ovella.

La nit anterior havia deixat preparat el filat dins d'un sac d'espert, junt a un carut ple de cues de canyot, una aixadella, tres dotzenes de copets per a parer-los abans de rompre el dia, l'esmorzar i una manta xulaina que li regalà el seu pare la primera volta que els dos junts anaren a l'aveall. Sac al coll, ben embolicat amb la manta, se'n va per baix de les parets del mas, cap a la finca que tenia a la parida de les Comes, on estava la seva preferida terraca d'hivern. Osica el filat i la manta d'inye. Agarra els copets i es posa a escampar-los.

- Al recer d'aquesta paret, plena de pampes de vinya que el vent ha dut, segur que en cauven més de dos - Es deia a ell mateix, tot il·lusionat -.

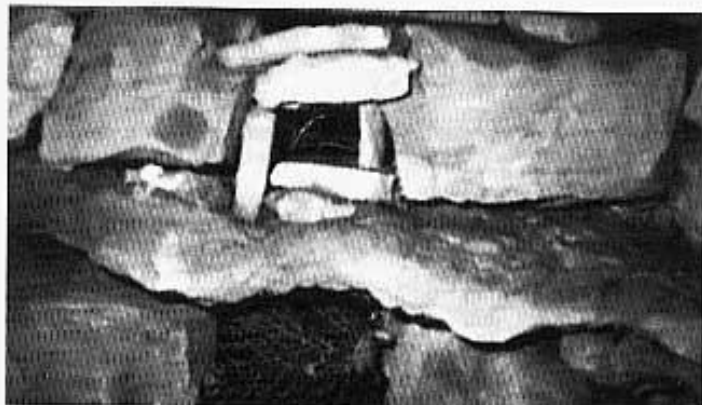
En acabar de soterrar les trampes, comença a parer el filat. El pati, no cal dir-ho, estava perfectament polt, ple de terra fina que facilita el soterrat de totes les peres. Tenia que donar-se pressa, ja que el dia començava a clarejar. Trencà el gel de la pica, descobrèix de terra tota la regata, col·loca el filat en el seu lloc nuant-lo a les estacades. Les peres i corda ben tapades. L'espillera dissimulada en un grapat de feniàs sec i a guaitar.

El primer "xil" el posa en alerta. Un tord entra en el pati, fa un esguard atemi i es disposa a beure. Acte seguit l'acompanyen tres més. El caçador, corda en mà i sense moure un sol múscul del cos, per a no ser descobert pels animals, està expectant. De prompte, mentre els tords es rebotquen en l'aigua, entria a beure dos pinsans.

- Quatre i dos, sis. Filatà!

Una gran pilseguera segueix al desplegament ràpid i precís del filat causat per l'estirada de corda de Cento. Aquest ix ràpidament de la terraca i va agafant un a un

Llicència per a matar. En tenim?

Espillera de la caseta.

Copets i filat.

els sis pardals que revolten nervissos baix de la xarxa. Una pujada al cap i al sac. Ràpidament torna a soterrar-ho tot, mirant de no deixar cap ploma a la vista que pugui espantar als nous bevadors, i a esperar una altra volta.

Després de dues filatades més, decidix anar a revisar als copets. Se'n va camí avall i es troba amb el seu amic Batiste "Cartuxos" que venia de la baixada amb l'escopeta.

- Bon dia Batiste!, com t'ha anat? - El salutà afablement, mentre segueix caminant a piolet.

- Prou bé Cento. M'han caigut una dotzena llarga. I tu què?, s'han ajuntat o no?

- No ha estat mal, però esperava més d'un dia gelat com el que fa avui. M'he pogut arrebegar dos tords i sis pinsans. Els tirs d'uns caçadors que s'han instal·lat per les rodalies, m'han espantat la caça. És que no respectau res. Quan agaleu una escopeta a les mans, vos creieu els amos del món.

- T'ú com sempre, fora de la llei i damunt protestant.

- Li respongué Batiste - Comprinc que et molesten, però tin en compte que tenim tots els papers en regla, llicència de caça, permís d'anros, permís de vadat i tu,

tenmateix, estàs caçant furtivament amb copets i filat.

- Ah ja! Cento que feu bones despeses en tot això de l'escopeta, cartuxos, gasolina, assegurança i paperassa esteu dins de la legalitat. Vosaltres poqueu bulla. I jo com les meues tècniques de caça no donen benlloç a ningú, són il·legals i són un furtiu. Car et dic que penso seguir prectcant la caça a la meua manera i no em sent un furtiu en cap moment, ja que respecto als animals en les èpoques que hi ha que respectar-los.

- Mira Cento, la vida està plena de regles que hi ha que complir. No es pot anar fent allò que el vinga en gana, sols pelfet de pensar que no està mal fet. Després de nàixer ens bategen i ens escriuen el nom en un llibre, més tard anem a l'escola, ens donen un llibre, firmem un contracte de matrimoni amb la dona que estimes. Per a tot fa falta uns tràmits que complir. T'imagines a la gent portant cobres sense tindre el carnet de conduir?. Sense unes normes, no seria possible la vida racional.

En l'acalorada discussió, els caçadors no se n'adonaren de ferituda fins els d'un home amb una metulla a l'esquena.

- Bon dia! - va intervingre el caminant, que s'anomenava Pere "el Verd" -. He pogut sentir la seva con-